

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งให้อิสระเสรีภาพแก่ประชาชนทั่วไปนั้น นอกจากประเทศจะต้องมีรัฐบาลที่มีความสามารถในการบริหารงานของรัฐ มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เป็นผู้ให้ความพิทักษ์รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและเสริมสร้างการกินดีอยู่ดีของประชาชนแล้ว ประเทศยังต้องมีศาลยุติธรรมเป็นหลักประกันคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้วย ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันกับประเทศเสรีประชาธิปไตยทั้งหลาย ที่ถือคตินิยมว่า การปกครองให้ราษฎรมีความสมบูรณ์พูนสุขนั้น จะต้องทำนุบำรุงรักษาความยุติธรรมให้เจริญรุ่งเรือง จัดให้มีการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลดำเนินไปด้วยความเที่ยงธรรม เพื่อยังประโยชน์สุขและสวัสดิภาพแก่ประชาชนทั้งประเทศ¹ ดังที่องค์พระประมุขแห่งชาติในรัชกาลปัจจุบัน ได้ทรงมีกระแสพระราชดำรัสไว้ตอนหนึ่งว่า

“ ... การศาลยุติธรรมนั้น มีความสำคัญยิ่งประการหนึ่ง เพราะเป็นหลักประกันความปลอดภัยและความเที่ยงธรรมของคนทั้งประเทศ และเป็นอำนาจอธิปไตยส่วนหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าไปได้ก็ต่อเมื่อมีความยุติธรรมสม่ำเสมอ เป็นหลักอันคนทั้งปวงพึงยึดถือได้เป็นเบื้องต้น ... ”²

¹ ประกอบ หุตะสิงห์, “การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลฎีกา”, เอกสารวิชาการการสัมมนานักกฎหมายแห่งประเทศไทยครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญธรรม, 2513), หน้า 11.

² กระแสพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในการเสด็จพระราชดำเนินเหยียบกระทรวงยุติธรรมและศาลยุติธรรม ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2495, เอกสารการประชาสัมพันธ์ศาลแขวงจังหวัดลำปาง (มีนาคม 2526).

กระบวนการยุติธรรมทางศาลจึงนับได้ว่า เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งกระบวนการหนึ่ง ซึ่งผูกพันกับการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนคนไทยทุกคน และมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศไทยโดยรวม ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - พ.ศ. 2534) อันเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศไทยฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้มีการกำหนดแผนในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไว้ในแผนเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม ดังนี้³

(1) วัตถุประสงค์

... เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม

(2) เป้าหมาย

...

2.2 ลดระยะเวลาการดำเนินคดีทุกขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรม

(3) แนวทาง

... ปรับปรุงระบบบริหารงานยุติธรรม

(4) มาตรการ

...

4.6 ปรับปรุงระบบบริหารงานกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพโดยการประสานการดำเนินงานทุกขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรม และเน้นความร่วมมือในการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินงาน เพื่อแก้ไขให้เกิดความรวดเร็วสอดคล้อง และเป็นธรรมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - พ.ศ. 2534 (กรุงเทพฯ : 2531), หน้า 100 - 101.

หน้าที่หลักของกระบวนการยุติธรรมทางศาล ก็คือ การพิจารณาพิพากษาคดีเพื่ออำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนโดยเสมอภาคกัน และการที่ศาลจะบรรลุเป้าหมายในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อการพิจารณาพิพากษาคดีได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะมีหลักสัจพจน์ที่ยึดถือเป็นหลักการสำคัญของกระบวนการยุติธรรมสากลอยู่ข้อหนึ่งว่า "การให้ความยุติธรรมอย่างล่าช้า เป็นการไม่ให้ความยุติธรรม - (Delay in Justice is Injustice)⁴

ปัญหาที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางศาล จึงได้แก่ปัญหาความล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาเรื้อรังของกระบวนการยุติธรรมทางศาลที่ทับถมต่อเนื่องกันมาโดยตลอด นับตั้งแต่ก่อนที่จะมีการก่อตั้งกระทรวงยุติธรรมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังปรากฏในประกาศตั้งกระทรวงยุติธรรม ลงวันที่ 25 มีนาคม ร.ศ. 110 ความว่า

" มีพระบรมราชโองการมารพระบัณฑูรสุรสิงหนาทดำรัสเหนือเกล้าสั่งว่า ทุกวันนี้คดีของราษฎรซึ่งเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันอยู่ตามโรงศาลต่าง ๆ ทั้งปวงมีมากขึ้นทุกวัน เพราะอาไศรย์แต่ในถ้อยสำนวนที่ในกระตาสมุด ไม่ได้เห็นด้วยจักษ์ในการพิจารณาเลย จึงเป็นช่องอุปายทางทุจริตของตระลาการและคู่ความ แม้แต่อย่างต่ำก็เป็นทางที่จะชักประวิงให้ความช้าไปได้ต่างาคติของราษฎรจึงค้างค้ำทับถมอยู่ตามกระทรวงโรงศาลนั้น ๆ มากขึ้นทุกที กว่าจะแล้วได้แต่ละเรื่องก็ช้านาน เป็นการเสียเวลาทำมาหากินของราษฎรได้ความลำบากในเรื่องนี้เป็นอันมาก

⁴ วิชา มหาคุณ, " การจัดทำแผนพัฒนาศาลและกระทรวงยุติธรรม ", วารสารกฎหมาย ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ตุลาคม 2525), หน้า 28.

ได้ทรงพระราชดำริจะแก้ไขเหตุการณ์เหล่านี้ให้เรียบร้อยดีขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่อาณาประชาราษฎร์ทั่วราชอาณาจักร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกระทรวงยุติธรรมขึ้นใช้บังคับคดีทั้งปวง ” ⁵

เหตุผลที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนากระทรวงยุติธรรมขึ้นตามประกาศข้างต้นนั้น บ่งบอกไว้โดยชัดเจนว่า เกิดจากมูลเหตุแห่งความล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดีเป็นสำคัญ และการตั้งกระทรวงยุติธรรมขึ้นเพื่อทำการปฏิรูประบบศาลไทยอย่างใหญ่หลวง ชนิดที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ โดยริ่หรือโครงสร้างอันเก่าแก่ของกระบวนการยุติธรรมไทย แล้วสร้างใหม่ขึ้นแทนที่ในครั้งกระโน้น ก็อาจกล่าวได้ว่า จุดมุ่งหมายสำคัญยิ่งประการหนึ่งก็คือ ความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขความล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดีนั่นเอง

ความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาความล่าช้า ในการพิจารณาพิพากษาคดีได้มีการดำเนินการมาโดยตลอดควบคู่กับวิวัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาล แต่ผลปรากฏว่า ในปัจจุบันปัญหาการพิจารณาคดีล่าช้าก็ยังคงเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงอยู่ และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากคดีที่ขึ้นมาสู่การพิจารณาของศาลได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามสภาวะการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคม

⁵ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 10 เมษายน ร.ศ. 110 หน้า 9-10

การพิจารณาพิพากษาคดีล่าช้านั้น นอกจากจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการอำนวยความยุติธรรม ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของกระบวนการยุติธรรมทางศาลโดยตรงแล้ว ยังก่อให้เกิดผลกระทบกระเทือนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมด้วย กล่าวคือ ความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การที่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการดำเนินคดีทั้งในส่วนของราชการศาล และกระทรวงยุติธรรมเอง กับในส่วนของคู่ความและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทุฟฝ่าย ซึ่งนอกจากความสูญเสียในด้านค่าใช้จ่ายที่สามารถคำนวณเป็นตัวเงินได้แล้ว ความสูญเสียอีกส่วนหนึ่งที่ไม่อาจจะประเมินค่าได้ก็คือ การสูญเสียเวลา สำหรับผลกระทบต่อสังคมนั้น การพิจารณาคดีล่าช้า เป็นสาเหตุสำคัญส่วนที่ทำให้วัตถุประสงค์ของการลงโทษเพื่อยับยั้งการกระทำผิด (Deterent) ไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายอาญาอันเป็นกฎหมายที่มุ่งผลต่อความสงบสุขของสังคม กล่าวคือ การพิจารณาคดีล่าช้าทำให้การลงโทษห่างเหินกับการกระทำผิดมาก นอกจากจะเป็นผลให้ผู้กระทำผิดไม่เกิดความหลาบจำแล้ว ยังจะทำให้บุคคลทั่วไปไม่เห็นความศักดิ์สิทธิ์ของบทลงโทษทางกฎหมายอีกด้วย⁶

สำหรับสาเหตุแห่งปัญหาที่ทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลนั้น นักวิชาการที่สนใจศึกษาปัญหาของกระบวนการยุติธรรมทางศาล ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการตุลาการต่างก็ได้พยายามที่จะวิเคราะห์และชี้ให้เห็นถึงสาเหตุต่าง ๆ มากมาย - หลายประการ ซึ่งอาจสรุปสาเหตุแห่งความล่าช้า โดยแบ่งออกเป็น 2 สาเหตุใหญ่ ๆ ดังนี้คือ

⁶ อรรถ สุวรรณบุปผา, หลักอาชญาวิทยา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2526) หน้า 159.

1. สาเหตุภายนอก ได้แก่ ธรรมเนียมปฏิบัติในการพิจารณาคดี (local legal culture) ซึ่งทนายความและอัยการมักคาดหวังได้ว่า ศาลจะอนุญาตให้เลื่อนคดีได้ตามต้องการ จึงมักขอเลื่อนคดีไปเรื่อย ๆ แทนที่จะเร่งรัดคดีให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว และสาเหตุอีกส่วนหนึ่งก็คือ อัตราการเพิ่มของอาชญากรรม, การเพิ่มกฎหมายที่มีโทษทางอาญา, การขยายตัวของธุรกิจซึ่งเป็นสาเหตุการเพิ่มของคดีแพ่ง เป็นต้น สาเหตุภายนอกที่กล่าวมาแล้วนั้น ส่วนใหญ่จะเห็นได้ว่าเป็นสาเหตุที่อยู่นอกเหนืออำนาจที่ศาลจะแก้ไขได้ ยกเว้นธรรมเนียมปฏิบัติในการพิจารณาคดี

2. สาเหตุภายใน ได้แก่ ความไม่เพียงพอของอัตรากำลัง การด้อยประสิทธิภาพของบุคลากร, การขาดเครื่องมือและวิทยาการจัดการที่ทันสมัย, ความไม่เพียงพอของอาคารสถานที่, การขาดการวางแผนและคาดการณ์ล่วงหน้า, การขาดการปรับปรุงวิธีการและระบบการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนขาดข้อมูลและสถิติอ้างอิง สาเหตุภายในเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ศาลอาจดำเนินการแก้ไขปรับปรุงได้ด้วยตนเอง⁷

เมื่อพิจารณาจากสาเหตุแห่งความล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดี จะเห็นได้ว่าใน ส่วนที่เป็นสาเหตุภายใน ซึ่งเป็นปัญหาของศาลและกระทรวงยุติธรรมเองนั้น กล่าวโดยสรุป ก็คือ ปัญหาของการบริหาร หรือการจัดการ (Organization Management) นั้นเอง ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า กระบวนการสื่อสารในองค์กร (Organizational Communication) และ ระบบสารสนเทศ (Information System) เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญ ที่มีผลกระทบต่อความสัมฤทธิ์หรือสัมผลของการจัดการทุกรูปแบบ ทั้งนี้เนื่องจาก ในองค์กรทุกองค์กร ไม่ว่าจะเป็นองค์กรของรัฐหรือเอกชนก็ตาม จำเป็นจะต้องอาศัยการสื่อสารและระบบสารสนเทศ เป็นสายใยเชื่อมโยงระบบงานต่าง ๆ ภายในองค์กรเข้าด้วยกัน ดังที่ กริช สิบสนธิ ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับการสื่อสารในองค์กร จากนันททัศนะของนักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ไว้ว่า

⁷ วิศิษฐ์ ลิมานนท์ และ ภราดร ภคพัฒน์, "การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยการเร่งรัดพิจารณาคดี", คูลพาท ปีที่ 30 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2526), หน้า 16.

“นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่าการสื่อสารแตกต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตาม ทุก ๆ ท่านได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารในองค์การไว้ว่า จะเป็น และบุคลากรในการสร้างความสัมพันธ์อันดี และมีความเข้าใจระหว่างกันดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยัง จะช่วยให้การดำเนินงานของทั้งสองฝ่ายเป็นไปตามจุดประสงค์ขององค์การ เกิดการพัฒนา และการทำงานที่มีประสิทธิภาพ”⁸

ส่วนความสำคัญของระบบสารสนเทศนั้น จอร์จ เอ. สเตนเนอร์ (George A. Steiner) ได้กล่าวไว้ว่า การดำรงอยู่และวิวัฒนาการขององค์การทุกองค์การ ขึ้นอยู่กับการไหลเวียนของสารสนเทศ (Information Flow) ภายในองค์การ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เสมือนหนึ่งการไหลเวียนของโลหิตในร่างกายมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีพและสุขภาพอนามัย⁹

ดังนั้น ปัญหาการบริหารงานของศาลและกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของการพิจารณาพิพากษาคดี จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยการสื่อสารในองค์การ เป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของปัญหาดังกล่าวคือ ถ้ากระบวนการสื่อสารในองค์การของศาลและกระทรวงยุติธรรม ได้ถูกไข้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การไหลเวียนของสารสนเทศในแต่ละขั้นตอนของระบบงานต่าง ๆ ก็จะเป็นไปโดยสะดวกและราบรื่น ทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาลเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็วด้วย ในทางตรงกันข้าม หากกระบวนการสื่อสารในองค์การขาดประสิทธิภาพ การไหลเวียนของสารสนเทศในระบบงานต่าง ๆ ก็จะทำให้เกิดการติดขัดหรือไม่สะดวกคล่องตัว ทำให้กระบวนการต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการไปตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องหยุดชะงัก หรือดำเนินไปอย่างล่าช้า ซึ่งย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมทางศาล อันเป็นเหตุให้การพิจารณาพิพากษาเกิดความล่าช้าไปในที่สุด

⁸ กริช สืบสนธิ, การสื่อสารในองค์การ, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า 10.

⁹ George A. Steiner, Top Management Planning (London : McMillan Co., 1969) p. 475.

โดยสรุป ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นในการศึกษาเรื่องนี้ว่า ปัญหาความล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดี เป็นปัญหาหลักของกระบวนการยุติธรรมทางศาล ที่ควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ และโดยเหตุผลที่ว่า กระบวนการสื่อสารในองค์การของกระบวนการยุติธรรมทางศาล เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งส่วนหนึ่ง ที่มีผลกระทบต่อความรวดเร็วหรือล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดี ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาลักษณะ และวิธีการสื่อสารในองค์การ และลักษณะการไหลเวียนของสารสนเทศในระบบงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดี พร้อมทั้งศึกษาถึงปัญหาทางการสื่อสารที่ส่งผลให้การพิจารณาพิพากษาคดีเกิดความล่าช้า เพื่อจะได้พิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการสื่อสารในองค์การของกระบวนการยุติธรรมทางศาล ให้มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนให้การพิจารณาพิพากษาคดีเกิดความรวดเร็วขึ้น ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนนโยบายการพัฒนาประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - พ.ศ. 2534) อีกทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงลักษณะของกระบวนการสื่อสารในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาล
2. เพื่อทราบถึงสภาพปัญหาของการสื่อสารในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาล ที่มีผลต่อความล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดี
3. เพื่อเข้าใจถึงวิธีการแก้ไขปัญหาของการสื่อสารในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาล

ปัญหานำวิจัย

1. กระบวนการสื่อสารในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาล ดำเนินไปในลักษณะอย่างไร
2. มีปัญหาทางการสื่อสารเกิดขึ้นในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

3. ปัญหาทางการสื่อสารในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาล มีผลต่อความล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด
4. จะมีวิธีการแก้ไขปัญหาทางการสื่อสารในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาลหรือไม่ ด้วยวิธีการอย่างไร

สมมุติฐานการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยปัญหาทางการสื่อสารในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาล ยังไม่เคยมีผู้ใดทำการศึกษามาก่อน การวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาปัญหาพื้นฐานทั่วไปของกระบวนการสื่อสารในกระบวนการยุติธรรมทางศาล ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาคดี แต่อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยนี้ ก็ได้ตั้งสมมุติฐานการวิจัยไว้ว่า

กระบวนการสื่อสารในองค์การของกระบวนการยุติธรรมทางศาล มีผลต่อความล่าช้าในการพิจารณาพิพากษาคดี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะกรณีกระบวนการสื่อสารในองค์การของกระบวนการยุติธรรมทางศาล ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น ซึ่งจำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะกรณีศาลจังหวัดลำปาง ทั้งนี้ โดยการพิจารณาจากการที่ศาลจังหวัดลำปาง เป็นศาลประเภทศาลชั้นต้น ซึ่งมีการจัดองค์การในลักษณะรูปแบบเดียวกันกับศาลชั้นต้นทั่วประเทศ และด้วยเหตุผลข้อจำกัดในด้านงบประมาณและระยะเวลาในการวิจัย การศึกษาครั้งนี้จึงไม่อาจครอบคลุมไปถึงกระบวนการสื่อสารในองค์การของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา

ข้อตกลงเบื้องต้น

กระบวนการสื่อสารในองค์การ ของกระบวนการยุติธรรมทางศาล เป็นกระบวนการสื่อสารในองค์การของศาลจังหวัดลำปาง ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาคดี ในขอบเขตของศาลชั้นต้นเท่านั้น

นิยามศัพท์

1. "ศาล"	หมายถึง	ศาลจังหวัดลำปาง
2. "กระบวนการยุติธรรมทางศาล"	หมายถึง	กระบวนการที่ดำเนินการในอำนาจหน้าที่ของศาลจังหวัดลำปางทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาคดีทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. "กระบวนการสื่อสารในองค์กร"	หมายถึง	กระบวนการสื่อสารในองค์กรของศาลจังหวัดลำปางที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาคดี
4. "ระบบสารสนเทศ"	หมายถึง	ระบบสารสนเทศที่ใช้อยู่ในระบบงานต่าง ๆ ของศาลจังหวัดลำปาง
5. "สารสนเทศ"	หมายถึง	สารสนเทศเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางศาล
6. "ระบบงานตุลาการ"	หมายถึง	ระบบงานในการพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลจังหวัดลำปางโดยเฉพาะ
7. "ระบบงานธุรการ"	หมายถึง	ระบบงานธุรการของศาลจังหวัดลำปาง ซึ่งมีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมระบบงานตุลาการ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารในองค์กร เพื่อเสริมสร้างระบบการบริหารงาน และการดำเนินงานของศาลและกระทรวงยุติธรรม ให้มีประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและสังคม

2. ผลการวิจัยอาจนำไปประยุกต์ใช้ เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และเสริมสร้างกระบวนการสื่อสารในองค์กรของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางศาล เช่น กรมตำรวจ กรมอัยการ และกรมราชทัณฑ์

3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะศึกษาวิจัยในเรื่องที่คล้ายคลึงหรือมีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้บางส่วนในอนาคต
